

Dosarul nr. 3ra-470/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Z. Talpalaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: E. Palanciuc, A. Malîi, V. Clima)

ÎNCHEIERE

08 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Eudochia Botnari împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu
Casa Națională de Asigurări Sociale privind recunoașterea ilegalității refuzului și plata
indemnizației pentru creșterea copilului minor,

împotriva deciziei suplimentare din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,
prin care s-a admis cererea Eudochiei Botnari, reprezentată de avocatul Valeriu Bargan
privind emiterea unei decizii suplimentare,

c o n s t a t ă:

La 09 noiembrie 2017 Eudochia Botnari, a depus cerere de chemare în judecată
în ordinea contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției,
intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale privind recunoașterea
ilegalității refuzului și plata indemnizației pentru creșterea copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamanta Eudochia Botnari a indicat că la 04 noiembrie
1995 a încheiat căsătoria cu Ion Botnari, împreună cu care au un copil Xxxxxxxx,
născut la xxxxxxxx, menționând că în prezent nu este încadrată în câmpul muncii și
se află la întreținerea soțului Ion Botnari, care deține funcția de șef de sector al
Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău.

Reclamanta Eudochia Botnari a relatat că s-a adresat cu o cerere către
Inspectoratul General al Poliției prin care a solicitat stabilirea, calcularea și achitarea
indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului minor Xxxxxxxx până la împlinirea
vârstei de 3 ani, de la locul de serviciu al soțului, însă la 10 octombrie 2017, prin
răspunsul nr. 15394, a fost informată că nu sunt temeuri legale de a i se achita

indemnizația solicitată pe motiv că reclamanta nu se consideră persoană neasigurată care beneficiază de indemnizație pentru îngrijirea copilului de la locul de muncă al soțului, cu aplicarea bazei de calcul pentru persoanele neasigurate.

Reclamanta Eudochia Botnari consideră că răspunsul oferit de către Inspectoratul General al Poliției ca fiind neîntemeiat, neobiectiv și contrar prevederilor normelor materiale, deoarece stabilirea, calcularea și achitarea plății indemnizației pentru creșterea copilului minor se efectuează de unitatea economică în care își desfășoară activitatea de bază angajatul.

Reclamanta Eudochia Botnari a susținut că actualmente soțul său Ion Botnari are raporturi de muncă cu Inspectoratul General al Poliției și deține funcția de șef de sector al Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției, astfel încât angajatorul soțului său este Inspectoratul General al Poliției, responsabil pentru calcularea și achitarea plății indemnizației pentru creșterea copilului minor.

Reclamanta Eudochia Botnari consideră că sunt neîntemeiate argumentele Inspectoratului General al Poliției referitoare la faptul că concediul de maternitate și îngrijirea copilului se acordă doar polițistului, plata indemnizației date se referă la persoanele care au statut de polițist și se încadrează perfect în situația reclamantei, în speță se întrunesc temeiurile legale pentru stabilirea, calcularea și achitarea în beneficiul reclamantei a indemnizației lunare de creșterea copilului până la atingerea de către acesta a vârstei de 3 ani.

Referitor la argumentul Inspectoratului General al Poliției potrivit căruia art. 6 al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, nu statuează expres modul de achitare a indemnizației pentru îngrijirea copilului soțiilor aflate la întreținerea soțului, reclamanta a apreciat că aceste circumstanțe nu pot servi temei de refuz în achitarea indemnizației deoarece această imperfecțiune a legii nu poate fi opozabilă reclamantei.

Reclamanta a solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind ilegal a refuzului Inspectoratului General al Poliției din cadrul Ministerului Afacerilor Interne a Direcției de Poliție a mun. Chișinău cu nr. 15394 din 10 octombrie 2017, obligarea Inspectoratului General al Poliției din cadrul Ministerului Afacerilor Interne la plata în folosul Eudochiei Botnari a indemnizației pentru creșterea copilului XXXXXXXX născut la xxxxxxxx, în mărime de 30 % din venitul lunar realizat de soțul său Ion Botnari, în ultimele 12 luni calendaristice anterioare lunii în care s-a produs evenimentul asigurat, începând cu data de xxxxxxxx până la atingerea de către copil a vârstei de 3 ani, încasarea din contul Inspectoratului General de Poliție în beneficiul Eudochiei Botnari a tuturor cheltuielilor de judecată.

La data de 30 iulie 2018, reclamanta Eudochia Botnari, reprezentată avocatul Valeriu Bargan a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune prin care a solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea ilegalității refuzului nr. 15394 din 10 octombrie 2017 și încasarea indemnizației pentru creșterea copilului minor în mărime de 26534, 79 lei.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de Eudochia Botnari împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale privind recunoașterea ilegalității

refuzului și plata indemnizației pentru creșterea copilului minor, s-a recunoscut ca fiind ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției din 10 octombrie 2017 nr. 15394 cu privire la achitarea indemnizației Eudochiei Botnari, s-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției al MAI în beneficiul Eudochiei Botnari suma de 26534,79 lei.

Prin decizia din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției împotriva hotărârii din 13 decembrie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Eudochia Botnari împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale privind recunoașterea ilegalității refuzului și plata indemnizației pentru creșterea copilului minor.

La 26 iunie 2019 Eudochiei Botnari, reprezentată de avocatul Valeriu Bargan, a depus cerere privind emiterea unei decizii suplimentare, prin care să fie dispusă încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4000 lei.

Prin decizia suplimentară din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea privind emiterea unei decizii suplimentare a Eudochiei Botnari, reprezentată de avocatul Valeriu Bargan, s-a emis decizie suplimentară la decizia din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă în ordine de apel la acțiunea formulată de Eudochia Botnari împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale privind recunoașterea ilegalității refuzului și plata indemnizației pentru creșterea copilului minor, prin care s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, s-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Eudochiei Botnari cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că conform certificatului de naștere seria NA-VI nr. 2578667 din 02 februarie 2017, la xxxxxxxx s-a născut Xxxxxxxx, al cărui părinți sunt intimata Eudochia Botnari și Ion Botnari. Intimata Eudochia Botnari, nefiind încadrată în câmpul muncii, se afla la data nașterii copilului la întreținerea soțului Ion Botnari, care a deținut în perioada 25 februarie 2005 – 26 martie 2018, funcția de șef al sectorului de poliție nr. 3 al Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției, circumstanță probată prin certificatul nr. 26 din 12 martie 2015, precum și prin extrasul din ordinul nr. 149f din 26 martie 2018. Ulterior nașterii lui Xxxxxxxx, intimata Eudochia Botnari s-a adresat cu o cerere către Inspectoratul General al Poliției al MAI prin care a solicitat stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului minor Xxxxxxxx, născut la xxxxxxxx, iar prin răspunsul Direcției de Poliție a mun. Chișinău nr. 15394 din 10 octombrie 2017 solicitările intimatei au fost respinse pe motiv că concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, inclusiv soției funcționarului public cu statut special, se acordă funcționarilor publici cu statut special conform dispozițiilor generale. Iar soțiile aflate la întreținerea soțului sunt persoane neasigurate și beneficiază de indemnizația prenotată care se stabilește prin Hotărârea Guvernului Republicii Molodva nr. 1478 din 15 noiembrie 2002 cu privire la indemnizațiile adresate familiilor cu copii. Nefiind de acord cu răspunsul nominalizat, la 09 noiembrie 2017 intimata Botnari Eudochia a înaintat în instanța de judecată acțiunea cu privire la anularea răspunsului și obligarea Inspectoratului General al Poliției la

achitarea indemnizației.

Instanța de apel a constatat că avocatul Valeriu Bargan în interesele Eudochiei Botnari solicită compensarea cheltuielilor de asistență juridică, asupra cărora instanța a omis să se pronunțe, ori conform art. 90 lit. i) Cod procedură civilă, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte cheltuielile de asistență juridică. Conform art. 94 alin. (1) Cod procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul, să plătească la cerere, părții care a avut câștig de cauză, cheltuielile de judecată. În corespundere cu art. 96 alin. (1) Cod procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Instanța de apel a constatat că Eudochia Botnari a avut câștig de cauză în acțiunea intentată împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale privind recunoașterea ilegalității refuzului și plata indemnizației pentru creșterea copilului minor. Astfel, intimata a invocat suportarea cheltuielilor de asistență juridică pentru servicii de reprezentare de către avocatul Valeriu Bargan, în sumă de 4000 lei, conform bonului de plată anexat la materialele cauzei.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei suplimentare din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, la 13 februarie 2020, Inspectoratul General al Poliției a depus recurs împotriva deciziei suplimentare a instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei suplimentare a instanței de apel cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de emitere a unei decizii suplimentare depusă de Eudochia Botnari să fie respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului recurentul Inspectoratul General al Poliției a indicat că decizia suplimentară a instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante ale cauzei, iar concluziile, expuse în decizia suplimentară, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Recurentul a menționat că cu referirea la încasarea sumei de 4000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, pornind de la practica Curții Europene a Drepturilor Omului, cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată), copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație, listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și orarul timpului aferent acestora.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției a mai menționat că conform deciziei nr. 2 din 30 februarie 2012 al Consiliului Uniunii Avocaților, pentru dovada cheltuielilor suportate, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație, listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de

avocat și orarul timpului aferent acestora. De asemenea, Centrul de Resurse Juridice din Moldova a elaborat un document informativ, cu privire costurile pentru asistența juridică care prevede că pentru a demonstra solicitarea costurilor este necesară o dare de seamă cu privire la lucrul efectuat de avocat, în care să fie descrise suficient de detaliat acțiunile întreprinse și timpul cheltuit pentru acestea.

Recurentul a relatat că conform pct. 13 al Recomandării Consiliului Uniunii Avocaților privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin Decizia nr. 2 din 30 martie 2012 și Recomandării CSJ nr. 23 din 01 noiembrie 2012 privind unele aspecte ale încasării cheltuielilor de asistență juridică, s-a constatat că cheltuielile care vor fi suportate de client după emiterea hotărârii instanței sau care au fost determinate de succesul obținut, de regulă, nu sunt adjuocate de instanțele judecătorești.

Recurentul consideră că instanța de apel a dat apreciere incorectă litigiului dedus judecății și a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la emiterea unei decizii ilegale.

La 03 martie 2020 Eudochia Botnari, reprezentată de avocatul Valeriu Bargan, a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Intimata Casa Națională de Asigurări Sociale nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la recursul depus de Inspectoratul General al Poliției, deși după cum rezultă din avizul de primire, anexat la materialele cauzei, a recepționat copia cererii de recurs depusă de Inspectoratul General al Poliției (f.d. 239, vol. I).

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar conform art. 245 din același cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Luând în considerare că recurentul Inspectoratul General al Poliției a recepționat decizia recurată la data de 10 februarie 2020, fapt ce se confirmă prin dovada trimiterii poștale DS9350019735AS (f.d.221, vol.I) și a depus recurs împotriva deciziei suplimentare din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău la data de 13 februarie 2020, adică în termen de 30 de zile de la recepționarea deciziei recurate, completul ajunge la concluzia că recurentul Inspectoratul General al Poliției s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de depunere a recursului prevăzut de art. 245 alin. (1) din Codul administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de Inspectoratul General al Poliției în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că recursul depus de Inspectoratul General al Poliției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ precizează că, în contextul normelor procedurale din

Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan